

Retouradres: Postbus 16228 2500 BE Den Haag

Aan de minister van Economische Zaken en Klimaat
De heer ir. E.D. Wiebes
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

Datum
21 maart 2018

Onderwerp
Wijziging Wet
windenergie op zee

Uw kenmerk

Ons kenmerk
MvH/RvZ/MR/bs/
ATR0035/2018-U036

Bijlage(n)

Geachte heer Wiebes,

Uw ministerie heeft op 21 februari 2018 aan het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) het voorstel voor wijziging van de Wet windenergie voor toetsing voorgelegd.

De Wet windenergie op zee is op 1 juli 2015 in werking getreden. De onderhavige wetswijziging betreft meerdere onderdelen. Dit advies van ATR gaat, gelet op de focus voor de gevolgen voor de regeldruk, alleen over de uitbreiding en aanpassing van de procedures voor de vergunningverlening voor de bouw en exploitatie van een windpark op zee.

Toetsingskader

ATR beoordeelt de gevolgen voor de regeldruk aan de hand van het volgende toetsingskader:

1. Nuloptie (nut en noodzaak): is er een taak voor de overheid en is wetgeving het meest aangewezen instrument?
2. Zijn er minder belastende alternatieven mogelijk?
3. Is gekozen voor een uitvoeringswijze die werkbaar is voor de doelgroepen die de wetgeving moeten naleven?
4. Zijn de gevolgen voor de regeldruk volledig en juist in beeld gebracht?

Nut en noodzaak

In het regeerakkoord is de ambitie opgenomen extra reductie van de CO₂-uitstoot te realiseren door middel van windenergie op zee. Bij de derde tender (in 2017) voor de bouw en exploitatie van een windmolenpark zijn aanvragen voor een vergunning zonder subsidie ingediend. Hiermee werd, meldt de toelichting, een doorbraak bereikt in de kostenontwikkeling voor windenergie op zee. Wanneer de situatie zich voordoet dat er helemaal geen subsidie nodig is, is het belangrijk dat er een adequaat instrumentarium voorhanden is om met die situatie om te gaan. De onderhavige

Contact

Rijnstraat 50
2515 XP Den Haag

Postbus 16228
2500 BE Den Haag

T (070) 310 86 66
info@atr-regeldruk.nl

www.atr-regeldruk.nl

wetswijziging beoogt daarin te voorzien door de gunningprocedures aan te passen en uit te breiden. Daarnaast wordt de wet gewijzigd om een vergunning met maximaal 10 jaar te kunnen verlengen. Ook dit vergt een wetswijziging. Daarmee zijn nut en noodzaak van de wetswijzigingen voldoende onderbouwd.

Minder belastende alternatieven

Het college constateert dat diverse procedures voor het verlenen van een vergunning voor de bouw en exploitatie van een windpark tegen het licht zijn gehouden. In het voorstel worden meerdere alternatieven toegelicht, met name de procedure met subsidie, de optie “contract for difference”, de procedure zonder subsidie in de vorm van een vergelijkende toets met eventueel de mogelijkheid van een financieel bod, en de optie van een veiling. Daarbij is gekeken naar de doelmatigheid van de aanpak.

Het voorstel kiest niet voor de optie “contract for difference”. De verwachting is namelijk dat deze optie een tijdelijke, complexe maatregel is waarvoor een apart wetstraject is vereist. Vanuit het oogpunt van regeldruk is dit een begrijpelijke afweging.

Werkbaarheid

Het voorstel besteedt ook aandacht aan de werkbaarheid van de maatregelen. De kern van de aanpak voor windenergie op zee bestaat uit een sterke regierol van de rijksoverheid bij locatiekeuze, locatieonderzoeken en vergunningverlening, alsmede een gestandaardiseerde netaansluiting door de netbeheerder van het net op zee (TenneT) en het stimuleren van innovatie en concurrentie tussen de ontwikkelaars. Deze aanpak heeft volgens de toelichting al geleid tot drie succesvolle tenders. Bij de derde tender is gebleken dat het voor marktpartijen mogelijk is (geworden) een windmolenpark op zee te realiseren zonder subsidie. Het is echter niet te voorspellen of de noodzaak, vanuit de overheid en het bedrijfsleven gezien, om subsidie te verlenen/krijgen niet meer aan de orde is. Dit gegeven heeft er toe geleid dat de procedures voor het verlenen van een vergunning voor een windmolenpark zijn uitgebreid en aangepast. Hiermee is meer mogelijk geworden, maar worden bedrijven geconfronteerd met andere en wellicht meer spelregels.

Het college constateert dat het wetsvoorstel onder meer regelt dat diverse procedures voor de vergunningverlening na elkaar, maar ook tegelijkertijd toegepast kunnen worden. Als voorbeeld geeft uw ministerie de mogelijkheid de procedure voor veiling en de procedure voor subsidieverlening tegelijk toe te passen. Daarbij tekent de aanvrager in voor óf de veiling óf de procedure voor de subsidieaanvraag. Met het oog op het beperken van de indieningsvereisten is het advies na te gaan of de aanlevering van de benodigde documentatie voor beide procedures getrap kan plaatsvinden. Een optie is alleen van de uiteindelijke vergunninghouder(s) te verlangen om alle relevante stukken te overleggen die niet direct van belang zijn voor de beoordeling van de inschrijving en gunning. Bij grote aanbestedingen wordt deze aanpak al toegepast.

3.1 Het college adviseert om te bezien of het mogelijk en wenselijk is om alleen van de uiteindelijke vergunninghouder(s) te verlangen alle relevante stukken te overleggen die niet direct van belang zijn voor de beoordeling van de inschrijving en gunning

Het wetsvoorstel regelt dat een vergunning voor 30 jaar voor de bouw en exploitatie van een windpark met maximaal 10 jaar verlengd kan worden. Deze maatregel is gekoppeld aan het gegeven dat de maximale duur van de vergunning knelt, omdat de economische levensduur van

een windpark op zee is toegenomen. Mede hierdoor is de huidige kostendaling te verklaren, aldus de toelichting

3.2 Het college adviseert deze aanpassing in de wet nog eens te bezien. Vanuit de gedachte dat een termijn van 30 jaar knelt, gelet op de economische levensduur van een windpark, lijkt deze maatregel tegenstrijdig met de doelstelling windparken op zee te kunnen realiseren zonder subsidie.

Gevolgen regeldruk

Bij de berekening van de regeldruk zijn de kosten voor het verkrijgen en behouden van de vergunning benoemd en berekend. Hiervoor zijn twee procedures nader in beeld gebracht: vergunningverlening op basis van subsidie en vergunningverlening zonder subsidie en op basis van een vergelijkende toets. De uitkomst is dat de kosten voor de regeldruk een vergelijkbare omvang hebben: € 150.000 uitgaande van 12 aanvragen, waarvan 2 toegewezen. Uw ministerie geeft aan dat ook in het geval van een veiling of een vergelijkende toets met financieel bod, de kosten met betrekking tot de regeldruk van vergelijkbare omvang zijn. Daarbij is aangetekend dat bij een eventuele veiling in meerdere rondes de administratieve lasten hoger zullen uitvallen.

De toelichting bij het wetsvoorstel maakt nog niet voldoende duidelijk wat de regeldrukgevolgen van het voorstel zijn. Die gevolgen hangen met name af van de vraag welke werkzaamheden bedrijven moeten verrichten om aan de procedures mee te kunnen doen, en in welke mate de kosten daarvan als 'bedrijfseigen' kunnen worden aangemerkt.

4.1 Het college adviseert om de regeldrukgevolgen van het voorstel nader in beeld te brengen door na te gaan wat de kosten zijn voor de voorbereiding en het doen van een aanvraag voor een vergunning voor de bouw en exploitatie van een windpark op zee. Het college acht daarbij met name van belang dat inzicht wordt gegeven in de mate waarin de kosten hiervan als bedrijfseigen kosten moeten worden gezien.

Dictum

Gelet op bovengenoemde bevindingen is het eindoordeel ten aanzien van de consultatieversie van dit voorstel:

Indienen, nadat met de adviespunten rekening is gehouden.

In de verwachting u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

Hoogachtend,

w.g.

M.A. van Hees
Voorzitter

R.W. van Zijp
Secretaris